

UVOD

Demokracija po definiciji znači ravnopravnost svih ljudi te njihovo pravo na samoodređenje vladajućih tijela. Kina po toj definiciji nije bila demokratska zemlja 1989. godine, a nije ni danas. No, u zadnje vrijeme često nailazim na predrasudu među običnim ljudima (pa i medijima), a to je da narod Kine ne zna što je to demokracija ili ju odbija. Ne slažem i ne vjerujem da narodi pojedinih zemalja poput Kine i Rusije vole kada se njima vlada (pre)čvrstom rukom diktatorske vlasti, kao što se misli u zadnje vrijeme. Dobar primjer koji potvrđuje moju tvrdnju je upravo tema mog seminara- sukob i pokolj na trgu Tiananmen. Riječ je o nažalost neuspješnom pokušaju provođenja demokratskih principa u državi koja još uvijek nije bila, ili nije htjela biti spremna na promjene. U ovom ću seminaru navesti glavne događaje prije, tijekom i poslije masakra te pokušati objasniti stajališta sukobljenih strana.

Sadržaj:

Uvod

Pekinško Proljeće

Sramota u Pekingu

Svjetska amnezija

Zaključak

Literatura

Pekinško Proljeće

Sramota u Pekingu

„Ako me nitko ne napada, ja ne napadam nikoga;

Ali ako me ljudi napadaju,

Ja moram napasti njih“

Svjetska amnezija

Svjetska je javnost bila zgrožena krvavom intervencijom na Trgu Tiananmen. Povučene su razna minorne političke akcije bez pravog uspjeha. Ubrzo je svijet naučio ignorirati događaj koji je mogao pretvoriti Kinu u prijateljsku i demokratsku zemlju. Razlog je uglavnom veliko kinesko tržište koje nudi ogromnu zaradu ulagačima odobrenima od Partije. Danas gotovo svi žele imati dobre gospodarske odnose sa najmnogoljudnijom državom na svijetu, čak i na uštrb vidljive istine. Čak je i sam vođa Partije Deng Xiaoping izjavio „U Kini se čak i jedan milijun ljudi može smatrati malom sumom.“, očitno asocirajući da ne bi ni trepnuo kada bi trebalo birati između smrti mnoštva ljudi i opstanka Partije. Nedavno smo mogli čitati u medijima o svađi Google-a i Kine oko prava na slobodan protok informacija. Usred svađe Google je na jedan dan dopustio običnom Kinezu/Kineskinji pristup zabranjenim stranicama koje sadrže slike pokolja na Trgu- kao da je to nešto sa čim se može trgovati (odnosno pregovarački as u rukavu).

Zaključak

Teško je vjerovati da su svjetske vlade odlučile ignorirati događaje koji su desili prije nešto više od 20 godina. Nitko ne želi uništavati svoje odnose sa moćnom Kinom, a kamoli ju tjerati da se javno ispriča i promijeni svoj način vođenja. U današnjem vremenu- dobu globalizacije ne postoji „unutarnji problem“ neke zemlje/naroda i to se ne može služiti kao izgovor. Onog trena kada (ako) svjetske vlade shvate da ne mogu okretati glavu od problema jednog naroda, možda se nešto i promijeni. Iako se tako ne čini zbog limitiranog protoka informacija o demokratskim pokretima- Kinezi već odavno ne okreću glavu od Tiananmena. Internet je moćno oružje i Partija ga ne može i neće jednostavno ukinuti ili ograničiti. Ograničavanje internet tražilica poput Google-a samo postavlja pitanje „Što to skrivaju?“ mnoštvu Kineza. Tiananmen je bio neuspješni pokušaj dovođenja promjena u Kini, no ni takav se pokušaj neće zaboraviti. Ostaje samo pitanje vremena kada će demokracija zaista postati dio Kine, njene kulture i njenog razmišljanja.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com